

musí být budování vztahů školy s rodiči a komunitami. Celá řada znevýhodněných škol musí investovat mnohem více času než jiné školy, aby s rodiči navázala produktivní dialog. Kultura vzdělávání není v některých rodinách přijímána.

Doporučovaná opatření:

- Stanovit si konkrétní komunikační strategie pro zapojování rodičů, a to i nad rámec tradičních způsobů komunikace, které v ostatních případech fungují. Cílem je pracovat s rodiči tak, aby se zlepšily jejich dovednosti a rodiče byli schopni poskytnout dětem informovanější podporu. Formální úmluva mezi školou a rodiči nemusí u znevýhodněných komunit fungovat. Maximálně se snažit kontaktovat rodiče, kteří nejeví o vzdělávání dětí zájem.
- Poskytovat rodičům znevýhodněných dětí jasné informace o tom, co se od nich očekává, např. o potřebě vyhradit doma klidné místo pro studium, věnovat určitý čas domácí přípravě atd. Pokud nejsou rodiče dobře obeznámeni s prací školy, je třeba na ně převádět zodpovědnost za chování a výsledky dětí přiměřeně. K rodičům se nesmí dostávat jen špatné zprávy, je potřeba oceňovat pokrok dítěte, jinak nebudou ke spolupráci přistupovat vstřícně.
- Posilovat vztahy mezi školou a komunitou. Podpora poskytovaná dětem členy jejich vlastní komunity je často efektivní a je dobrým prostředkem pro zvyšování sebedůvěry. Školy se naopak mohou stát centrem rozvoje celé komunity a tím napomáhat k odstraňování překážek, které stojí v cestě vzdělávání žáků. Prostředkem může být budování vztahů se sociálními organizacemi a podnikatelskými subjekty.

ČESKÁ REPUBLIKA V UVEDENÝCH UKAZATELÍCH – SROVNÁNÍ SE ZEMĚMI OECD

Pozitivní zjištění:

- Česká republika je zemí s velmi nízkým podílem dospělých mezi 25 a 34 lety, kteří nedokončili alespoň vyšší střední vzdělání. Pouze 6 % mladých lidí v této věkové skupině nemá dokončené vyšší střední vzdělání (oproti v průměru 19 % v zemích OECD). Lépe jsou na tom ze srovnávaných zemí pouze Korea a Slovensko. Má také jeden z nejnižších podílů dospělých ve skupině 25–64 let, kteří neukončili vyšší střední vzdělání.
- Podíl žáků, kteří opakují ročník, a podíl nákladů na opakování ročníku na celkových výdajích na základní a střední vzdělávání jsou v ČR relativně nízké, výrazně pod průměrem OECD. Pouze 4 % žáků opakují před dosažením 15 let alespoň jeden ročník⁷.

Negativní zjištění:

- Výkony v testování čtenářské gramotnosti PISA se v ČR poměrně výrazně liší mezi školami. Rozdíly mezi školami jsou vyšší, než je průměr OECD. Značnou část těchto rozdílů lze vysvětlit počtem přijatých žáků s nižším sociálně-ekonomickým zázemím.

⁷ Doplněno o přesné údaje podle Spotlight zprávy: Česká republika.